

Czytania: (Ap 4,1-11); (Ps 150,1-2.3-4.5-6); Aklamacja (J 15,16); Łk 19,11-28

Wizja św. Jana pełna symboli, wspaniałości, majestatu i zachwytu nad całym Majestatem Niebieskim pozostaje tajemnicą. Tajemnicze stworzenia oddają cześć Bogu, bo tylko one są godne tego, aby przebywać bezpośrednio przed Bogiem. To, co te stworzenia nam o Nim mówią to, że jest po trzykroć Święty. Święty, wszechmogący i wiecznie istniejący i działający. Wizja ta przypomina wizję proroka Izajasza, kiedy ten również opisuje obecność Boga w Świątyni. W jego wizji serafini wołają: Święty, święty, święty Pan Bóg Zastępów, cała ziemia jest pełna jego chwały. Przeraziło to Izajasza, że oglądał Boga, ale jeden z Serafinów dokonał oczyszczenia Jego ust biorąc kleszczami węgiel z ołtarza i dotykając jego ust i tak zaczyna się misja proroka Izajasza, który się oddaje Bogu mówiąc: Oto Ja, poślij mnie. Te wizje chwały i świętości Boga są w pewien sposób zamknięte w jednym zdaniu z Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego: Człowiek jest stworzony, aby Pan, Boga swego chwalił i jemu służył a przez to zbawił duszę swoją. Wszyscy jesteśmy wezwani do tego, aby chwalić pana Boga, chwalić Go i jego Świętość nieustannie, własnym życiem i jemu służyć. Człowiek jest stworzony, aby Pan Boga wielbić i Mu służyć i to jest dla nas droga do Boga droga do świętości.

o. Wiesław Jonczyk SJ